

tiv er det umuligt at sige, hvorledes Kommunerne vil være stillet. Det, man ønsker for Københavns Vedkommende — det er den Kommune, jeg kender bedst, og paa hvis Vegne jeg maaske i nogen Maade taler her —, er Lovhjemmel til, hvis man kan magte det, at forøge Børnefradraget eventuelt op til 500 Kr. Til de Betæneligheder, som kom til Orde, navnlig fra den højtærede Indenrigsminister ved Sagens Behandling i det andet høje Ting, med Hensyn til, hvorvidt det vilde være muligt paa anden Maade at skaffe Dækning for det Beløb, der er Tale om, maa jeg bemærke, at for det Aar, der ligger umiddelbart for, og som er budgetteret paa Grundlag af de Oplysninger, man kunde sidde inde med fra Budgetudvalgets, Magistratens og Borgerrepræsentationens Side, foreligger der et budgetteret Overskud paa $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og for det Aar vilde der jo — hvis ikke noget nyt indtræder — for saa vidt ikke være nogen Betænelighed ved Sagen, idet dens Vedtagelse dér blot vilde betyde, at Budgettet kom til at balancere med $\frac{1}{4}$ Millions Underskud, hvad der paa en Balance paa saadant noget som 110 Mill. Kr. ikke vilde være forbundet nogen større Betænelighed ved. Men naar man i det større Perspektiv ser paa Kommunernes finansielle Stilling, er jeg for saa vidt ikke uenig med den højtærede Indenrigsminister i de Betragtninger, han fremdrog, som det jo ikke kan nægtes, at Kommunernes Økonomi i en betydelig Grad hviler paa Indkomstskatten. For Københavns Vedkommende var Forholdet i det sidst afsluttede Regnskabsaar det, at paa det, vi kalder Bilag 1., som omfatter samtlige Skatter og Afgifter, der androg 107 Mill. Kr., udgjorde Indkomstskatten de 85 Millioner, altsaa langt overvejende største Delen, og hvis denne Skattekilde svigter, hvad der jo er Mulighed for i Tider som disse, vil Kommunernes Økonomi i en betænelig Grad forrykkes.

Jeg vil derfor gerne ved denne Lejlighed, delvis paa Foranledning af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser i Folketinget, lyse efter den Række af Ændringer i skattemæssig Henseende, som man i Københavns Kommunalbestyrelse gennem Aarene har fremsat Anmodning om. Det, der først kommer i Betragtning her, og som ogsaa er nævnt indgaaende i Bemærkningerne til Lovforslaget, er det enstemmige Ønske, Københavns Kommunalbestyrelse har udtalt om en Ændring i Erhvervs-skatten, der jo er en Beskatning

af de Medborgere, som har deres Erhverv i een Kommune, men bor i en anden. Det er noget, der spiller en meget stor Rolle, navnlig for København, hvor disse mange store Virksomheder er beliggende, hvis Direktører og højere Funktionærer i meget stor Udstrækning bor i andre Kommuner, og da navnlig paa Frederiksberg. Denne Skat udskrives nu, som der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, med $\frac{2}{3}$ af Skatteprocenten til Erhvervskommunen, medens Ønsket gaar ud paa, at det skulde være $\frac{2}{3}$ af den Procent, hvormed en til Erhvervsindtægten svarende Skatteindtægt beskattes henholdsvis i København og paa Frederiksberg. Det er en Ting, vi i København lægger meget stor Vægt paa, og som vi synes, at Vejen maatte være aaben for at faa gennemført. Det er et Retfærdighedskrav, fordi disse store Virksomheder, der er Tale om, paalægger den By, i hvilken de ligger, meget store Byrder i Henseende til Gadeanlæg og alle de andre tekniske Anlæg og dernæst i meget stor Udstrækning drager en Arbejderbefolkning til, der ikke paa samme Maade som de højere lønede flytter ud i andre Kommuner, men som paa Grund af deres økonomiske Forhold er stavnsbundne i Erhvervskommunen, altsaa i København. Og som Fordelingen af Livets Goder nu en Gang er her i Verden, medfører en Arbejderbefolkning meget store Byrder for Erhvervskommunen til Skolevæsen, Hospitalsvæsen, Alderdomsforsørgelse og lignende, alle de sociale Udgifter, som er saa velkendte; og det er da kun rimeligt, at den, der har en stor Indtægt, eventuelt en meget stor Indtægt af en saadan Bedrift, som drager Arbejdere til Byen, ogsaa skal skatte til den Kommune, som maa bære de sociale Byrder, der er forbundet med Bedriften, og ikke bør kunne unddrage Erhvervskommunen en betydelig Del af Skatten ved at flytte over i en anden Kommune.

Der siges i Bemærkningerne til Lovforslaget en hel Del herom, og der tales om vidtgaaende Undersøgelser, som foretages fra Ministeriets Side. Jeg har naturligvis intet at erindre imod, at enhver Sag oplyses saa godt som muligt, og at Ministeriet indhenter alle ønskede Oplysninger, men jeg vil ikke undlade at pege paa, at Sagen i Virkeligheden er fuldt oplyst, nemlig gennem den store Skattekommission, som nedsattes i 1910 — for øvrigt af det samme Parti, som nu har Regeringen her i Landet —, og som meget indgaaende var inde paa denne Sag, omtalte den i sin Be-